

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1963-64.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 115) findes i tidenden sp. 4438, lønningsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 541).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 4438, lønningsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 541).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Holger Eriksen: Under første behandling blev der af partiet de uafhængige ved det ærede medlem hr. Grøndahl rettet en henstilling til lønningsudvalget om grundigt at undersøge normeringslovforslagets enkelte poster. Jeg kan ikke sige, om der er taget hensyn dertil, eftersom udvalget kun har haft et eneste møde, hvilket jo imidlertid ikke hindrer, at de enkelte medlemmer af udvalget har foretaget en sådan gennemgang.

Derimod kan jeg sige, at kravet af to grunde forekommer mig urimeligt. For det første fordi normeringslovforslaget rummer 785 enkelte numre, hvorfor det ville være uoverkommeligt eller i hvert fald kræve en meget lang tid at gennemgå det i enkeltheder. Normalt bruger lønningsrådet 10 à 15 langvarige møder for at komme det hele igennem, og lønningsudvalget ville næppe kunne gøre det hurtigere. Jeg indrømmer, at det er et svagt argument, hvis en gen-

nemgang virkelig var nødvendig, men her kommer jeg til min anden grund, nemlig den, at et forslag til normeringslov vel nok formelt fremtræder som, men ikke reelt er et regeringsforslag. Det er frugten af de omtalte forhandlinger i lønningsrådet, hvor foruden de 4 partier såvel tjenestemandorganisationerne som administrationen er repræsenteret, og hvor man har forhandlet sig til enighed om de enkelte poster.

Hvis det ærede medlem hr. Grøndahl så vil hævde, at det er en dyr enighed, må jeg henvise til, at merudgiften er beregnet til små 7 mill. kr. af en samlet lønningsudgift på ca. 1,3 milliard kr. Her er der ikke tale om lønstigninger i procenter, men kun i meget små promiller. Af ca. 7 mill. kr. falder kun ca. 1 mill. kr. på oprykninger, altså mindre end 1 promille. Jeg må rette en tak til de forskellige tjenestemandorganisationer, som har affundet sig dermed og derved vist deres forståelse af den økonomiske situation. De 6 mill. kr. skyldes nyansættelser, og jeg kan forsikre, at lønningsrådet ikke går med til sådanne, uden at deres nødvendighed er behørigt dokumenteret.

Der foreligger her til anden behandling en række ændringsforslag til normeringslovforslaget, ændringsforslag, der dels er foranlediget af den administrative deling af arbejds- og socialministerierne, dels af sammenlægningen af sparekassetilsynet og banktilsynet, dels af det udvidede arbejde, som monopoltilsynet vil få i den kommende tid. Endelig er der et par små ændringer, der er kommet til, efter at lovforslaget var sendt i trykken. Alle ændringsforslag er enstemmigt tiltrådt af lønningsudvalget med undtagelse af det ændringsforslag, der vedrører monopoltilsynet, og over for hvilket venstre og de konservative af principielle grunde forbeholder sig deres stilling.

En række henvendelser til lønningsudvalget har man måttet afvise: for navigatørernes og maskinmestrenes vedkommende, fordi man ikke mener, at udviklingen på nærværende tidspunkt giver grundlag for at ændre de hidtil fulgte lønmæssige linjer, og for Ministerialforeningens vedkommende fordi kravene omfatter generelle forhøjelser af meget vidtgående karakter.

Ministerialforeningens krav var følgende: lønningsancienniteten for 19.—24. lønnings-